

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Wachten op opname. Hantering van de wachtlijst voor verpleeghuisopname en de gevolgen voor personen met dementie en hun mantelzorgers

Meiland, F.J.M.

Publication date
2002

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Meiland, F. J. M. (2002). *Wachten op opname. Hantering van de wachtlijst voor verpleeghuisopname en de gevolgen voor personen met dementie en hun mantelzorgers*. [, Universiteit van Amsterdam].

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Dankwoord

Aan het einde van dit boekje (of bent u hier begonnen?) zal duidelijk geworden zijn dat ik het voorgaande werk niet in mijn eentje had kunnen klaren. Alhoewel ik de onderzoeken met veel plezier heb uitgevoerd, heb ik telkens ook wel twijfels gehad of ik de echte eindstreep 'promoveren' zou kunnen halen. Dat het toch zover gekomen is, is ook aan veel anderen te danken, waarvan ik een aantal hier met naam wil noemen.

Allereerst mijn promotor Louise Gunning-Schepers. Beste Louise, toen jij bij de afdeling kwam, was net het Selectie en Wachtlijstenonderzoek van start gegaan. Jij gaf me de gelegenheid een vervolgonderzoek te starten en een promotietraject uit te zetten, dat me de ruimte gaf om gezin en werk op een voor mij prettige manier te combineren. Jouw enthousiasme en je gawe om altijd positief te blijven, werkten erg aanstekelijk. Ook in een periode waarin ik het niet meer zag zitten, wist jij een oplossing te vinden en te zorgen dat ik weer verder kon. Dat je naast je drukke baan bij de Raad van Bestuur van het AMC, als promotor wilde aanblijven, heb ik erg gewaardeerd. Ik dank je dan ook zeer voor je steun de afgelopen jaren.

Beste Niek Klazinga, jou wil ik ook hartelijk danken voor het feit dat je bereid was om als promotor op te treden, toen je net bij de afdeling Sociale Geneeskunde was gekomen en geconfronteerd werd met een bijna afgerond onderzoek. Jij keek met een frisse blik tegen de onderzoeken aan en je kritische vragen dwongen me bevindingen preciezer te formuleren en voor een breder publiek toegankelijk te maken.

De eerste kennismaking met het AMC als werkplek, was de kennismaking met Hans Wendte. Voorbereider van het eerste onderzoek naar Selectie en Wachtlijsten in de Gezondheidszorg en daarna altijd als "rots in de branding" aanwezig. Je was niet alleen betrokken bij alle fasen van het onderzoek maar ook bij het wel en wee van de onderzoeker. Ik dank je zeer voor de prettige samenwerking.

Ook Jos Danse wil ik hartelijk danken voor zijn hulp de afgelopen jaren, je bent een ware vraagbaak op het gebied van de psychogeriatric, een enthousiast interviewer en een kritische medeauteur van artikelen.

De onderzoeken waren natuurlijk niet mogelijk geweest zonder de toestemming van contactpersonen op de onderzochte locaties en de medewerking van hulpverleners aan interviews en het invullen van vragenlijsten. In het wachtlijstproject was het leeuwendeel van de gegevens afkomstig van interviews met mantelzorgers. In voor hen drukke periodes waren

zij bereid om meerdere gesprekken met ons aan te gaan. Allemaal zeer bedankt! Een speciaal woord van dank voor Muck ter Stege en Bernadette Hessing die zeer betrokken en behulpzaam zijn geweest bij de uitvoering van het wachtlijstproject.

De projectgroep van het Selectie en Wachtlijstonderzoek wil ik bedanken voor de prettige samenwerking. Met name Inge Varekamp, kamergenote en mede-onderzoeker, wil ik hartelijk danken: het was leuk om gezamenlijk en toch ook apart aan het onderzoek te werken, ik heb er veel van opgestoken.

Karien Stronks dank ik voor haar kritische commentaar op één van de artikelen en Chris Nijboer, die met haar mantelzorgonderzoek altijd net een paar stappen voor liep, voor haar adviezen. Annemarie Kegel dank ik voor het afstaan van gegevens van haar dossieronderzoek en Menno Reijneveld voor zijn hulp bij het bewerken ervan. Bart Mertens heeft me bij de longitudinale analyses in S-plus enorm geholpen. Veel werk is ook verzet door de stagiaires Sarah Rudolph en Peter Schadée. Het interviewen van de mantelzorgers thuis vond ik heel bijzonder maar ik kon ze niet allemaal alleen doen en ben heel blij geweest met de hulp van Barbara Tan, Tineke van den Burg en Machteld Bredman. Laura Cobb dank ik voor de laatste vertaalwerkzaamheden. Ook Wien Limburg heeft vele stukken in het Engels vertaald en samen met Hubertien Siemerink – geholpen bij allerlei bibliotheekzaken. Jeannine Overdijk en Noor Oosterhof dank ik voor hun secretariële ondersteuning en Miene Overbeek voor haar bijdrage aan een deel van de gegevensinvoer en natuurlijk voor allerlei andere hand- en spandiensten. Van Sonja Schmidt heb ik veel geleerd over het onderwijzen van studenten. Door het begeleiden bij het onderdeel verpleeghulpstage heb ik veel indrukken opgedaan over het functioneren van de gezondheidszorg in diverse takken van 'sport' en in diverse landen. Meer in het algemeen was de steun van collega's van de afdeling Sociale Geneeskunde heel belangrijk. De problemen met de instroom van deelnemers aan het onderzoek werd door een groot deel van de collega's belangstellend gevolgd en er werd me moed ingesproken. Daarnaast vond ik het ook een heel gezellige tijd en ik hoop dat het lukt om – nu inmiddels velen ook uitgewaaid zijn naar andere werkplekken – elkaar nog regelmatig te zien.

Corrette Ploem en ik hebben samen met succes gestreden voor een betere zwangerschapsverlofregeling voor AiO's. Helaas bleek de aanstellingsduur toch niet voldoende om het proefschrift op tijd af te ronden. En misschien helaas was er meteen al een vacature die zó mooi aansloot bij mijn promotieonderzoek dat ik die niet kon laten lopen. Eén en ander heeft

er voor gezorgd dat er nog veel vrije tijd in het proefschrift gestoken moest worden. In het begin nog steeds met plezier ... later toch wel wat minder. Ik dank vrienden en familie voor hun opbeurende praatjes en belangstelling. Op het laatst durfde ik sommige van jullie nauwelijks meer onder ogen te komen zonder een echte vooruitgang te kunnen melden. Dat betekende dus of jullie niet meer zien, of vooruitgang boeken!

Ik vind het erg leuk dat Yvonne Bartholomeus wilde helpen bij de vormgeving van het boekje. Trix van Veen bedankt voor de snelle service met de omslagillustratie en Nick Rijper voor het beschikbaar stellen van zijn kantoor (buiten "normale werkuren").

Rose-Marie Dröes wil ik heel hartelijk danken voor het feit dat ze voor het project Implementatie Model Ontmoetingscentra in zee is gegaan met iemand die nog "even" haar proefschrift moest afronden. Ik vind het een geweldig leuk project en leuk om samen te werken met iemand die zo gedreven ouderenonderzoek verricht. Ook mijn nieuwe collega's aan het VU medisch centrum dank ik voor de samenwerking en ontspanning (dat we nog maar vaak mogen stappen in het Vondelpark).

De laatste loodjes heb ik gedeeld met Carolien Plevier. Nadat we elkaar als kamergenoot goed hadden leren kennen, zagen we elkaar nog vaak op zondagen in het AMC. Eerst even een cappuccino en de laatste nieuwtjes uitwisselen, maar daarna gingen we hard aan de slag. Ik vind het dan ook heel erg leuk dat jij mijn paranimf wilt zijn. Dat geldt ook voor Helen Keijzer. Wat leuk dat ik jou na al die jaren eens officieel mag toespreken! Op de lagere school klikte het al (als de "witte en de zwarte") en daarna zijn we elkaar niet meer uit het oog verloren. Het was voor mij dan ook vanzelfsprekend dat ik jou zou vragen naast me te staan.

Lieve Mark, de steun die jij mij gegeven hebt is natuurlijk niet in een paar regels uit te drukken want jij hebt op vele manieren een bijdrage geleverd aan de totstandkoming van dit proefschrift. Jij zult het vast ontkennen, maar zonder jou zou ik het zeker niet gered hebben. Je belangrijkste bijdrage is denk ik je onbegrensde vertrouwen in het feit dat het me zou gaan lukken. Daarnaast in je houding dat we samen staan voor een goede combinatie van werk, gezin, plezierig leven en gelukkig zijn.

Lieve Roos, Maartje en Anne: het boekje is nu écht af!

